

1. ESGLÉSIA DEL JESUSET DE L'HORT

RUTA TURÍSTICA PER POBLES DEL SUD - EL PALMAR

TURISMO DE BARRIOS

PLÀNOL GENERAL DE LA RUTA

SITUACIÓ DEL RECURS TURÍSTIC

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

HISTÒRIA

En una Albufera històricament de molta major extensió que en l'actualitat, El Palmar era una illa que, des de temps antics, acollia l'allotjament més o menys permanent de pescadors que subministraven pescat a la ciutat de València. En el *Llibre del Repartiment* de Jaume I, de fet, es va fer donació d'una alqueria de l'Alcúdia, situada en l'illa del Palmar, i el monarca establirà unes favorables condicions per a la pesca en el llac.

Esta pesca, a més de per a consum propi dels valencians, també es destinava a l'exportació a Castella o Aragó, segons va descriure l'historiador Escolano en 1611 (*Segunda parte de la Década primera de la Historia de Valencia*). L'erudit destacava que una de les espècies més apreciades per al consum era l'anguila, i estimava en un miler els pescadors que pescaven en aquella època en el llac, i que s'allotjaven temporalment en un conjunt de barraques existents en l'illa del Palmar **(foto 8)**.

Ja en aquell temps el nivell del llac es regulava “*per meravellós i delicat artifici d'unes comportes de fusta, amb tal traça, que tenen a la seua mà, els que caminen en la labor, tirar o rebre la quantitat d'aigua que volen, a mida de la necessitat i profit*”, en una regulació que històricament sempre ha enfrontat als llauradors (arrossers principalment, que gradualment feren minvar la superfície del llac per a guanyar terres de labor) i els pescadors (interessats a mantindre el nivell de l'aigua i els peixos). Este conflicte, ressenyat per Cavanilles en 1797, va ser magistralment descrit per Vicente Blasco Ibáñez en la seua coneguda novel·la *Cañas y barro* (1902), molt popularitzada en 1976 a través d'una sèrie de televisió.

Segons el Diccionari geogràfic-estadístic-històric de Pascual Madoz (1845), les famílies de pescadors alternaven el seu domicili en Russafa (la tradició local afig també Catarroja i Silla) amb l'estada de temporada en El Palmar, on vivien en barraques: “*Segons tradició el nom del Palmar porta el seu origen d'una palmera que existia en aquell punt quan es construïren les primeres barraques; en ell no hi ha veïns pròpiament dits; les seues cases i barraques pertanyen a 109 pescadors de professió [...] però quan per raó dels temporals o per les crescudes del llac de l'Albufera queda el Palmar convertit en una illa del mateix o per qualsevol altra causa no poden dedicar-se al seu treball, abandonen aquell caseriu i es retiren a Russafa o la seua horta d'on són veïns, i on tenen les seues dones i famílies*”. Este fet vindria referendat per una antiga cançó popular:

La vida del 'peixcaor'

també te el seu cantar:

el dissabte cap a casa

i el dilluns cap al Palmar.

En aquella època registra Madoz l'existència de “*una església dedicada al Jesuset, servida per un sacerdot que tria i paga el real patrimoni només per a celebrar missa, en virtut de correspondre-li tot aquell territori*”. Esta primera església o més prompte ermita degué ser construïda abans de 1761, ja que apareix representada en el pla topogràfic de l'Albufera de Juan Bautista Romero.

L'església actual data de 1895, i se situa en la plaça de la Sequiota, en el centre de la població **(fotos 1, 2 i 3)**. Disposa d'una espadanya amb campana i un rellotge, i la seua advocació (Jesuset de l'Hort en valencià) procedix d'una imatge que va existir en el Convent de la Corona, per a la qual José Cots va fundar una confraria amb eixe nom en el Palmar; la seua imatge presidix un retaule de taulells a l'interior de l'església, en el qual també destaca una imatge de la Verge dels Desemparats **(fotos 4 i 5)**. L'església va dependre de la parròquia de Pinedo fins a 1942, en què es va constituir en parròquia pròpia.

Les festes patronals del Palmar són, fonamentalment, la dedicada a Sant Lluís Gonzaga, patró dels estudiants, que són les festes de la joventut, a la fi de juliol: les de la Puríssima, també al juliol; i les del Crist de la Salut, a principis d'agost, molt característica per la seua romeria amb barques de vela llatina per l'Albufera, el 4 d'agost, i una processó pels carrers del poble el dia 6 **(fotos 6 i 7)**.

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça: Plaça de la Sequiota, 14.

Telèfon: 96 162 01 57

ACCESIBILITAT

Aparcament: Existixen diverses places d'aparcament de discapacitats en tot el nucli urbà, sent la més pròxima la situada en el carrer Redolins, 10.

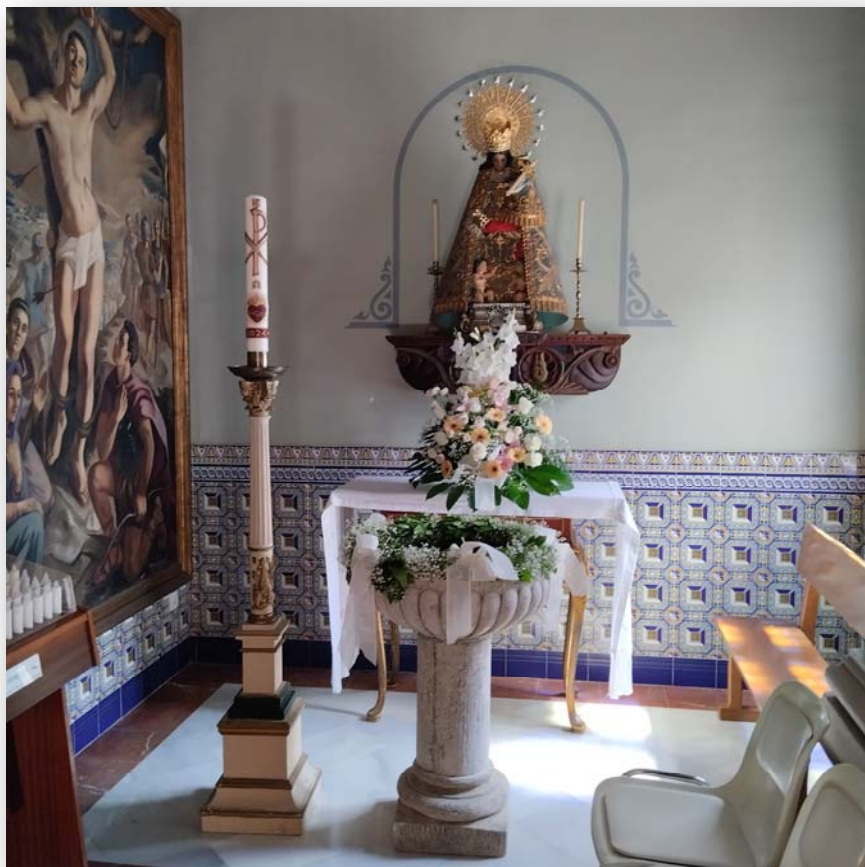

FOTOS 1 i 2. ~~La plaza de Patraix~~ La plaça de la Sequiota amb l'església de Jesuset de l'Hort

FOTO 3. ~~La plaza de Patraix~~ La frontera de l'església de Jesuset de l'Hort

FOTOS 4 i 5. Interior de l'església de Jesuset de l'Hort

FOTOS 6 i 7. Festes del Crist de la Salut de 2018 (fotos: Valencia Fiesta y Tradición, <https://valenciafiestaytradicion.com/>)

FOTO 8. El Palmar en el pla topogràfic de l'Albufera de València de Juan Bautista Romero